

Κράτους καὶ ἰδίως κατὰ τὴν Πελοπόννησον, ἀπηγορεύθη ἡ ὑπαρξὶς αἰγῶν ἡμιαγρίων.

2) Νὰ ἐπιβληθῇ φόρος βαρύτερος εἰς τὰς ἀγῆας, τὰς ἀγελάδας, τὰς φορβάδας, καὶ εἰς ἅπαντα τὰ λοιπὰ ζῶα, τὰ ἐντὸς τῶν λοιπῶν μερῶν τοῦ Κράτους ἐν ἡμιαγρία καταστήσει νεμόμενα.

3) Νὰ μείνῃ ὁ αὐτὸς φόρος ἐπὶ πενταετίαν εἰς τὰ πρόβατα, μετὰ δὲ ταῦτα νὰ διπλασιασθῇ ἐπὶ πενταετίαν.

4) Νὰ κηρυχθῶσιν ἐπὶ δεκαετίαν ἀφορολόγητα, αἱ ἀμελγόμεναι ἀγελάδες, οἱ μερινοὶ, καὶ πάντα τὰ λοιπὰ ζῶα, τὰ ἐν σταύλοις καὶ διὰ τεχνιτῶν λειβαδίων νεμόμενα.

Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ πάσης παρεξηγήσεως ὑποσχόμεθα, ὅτι ἂν εἰσακουσθῶσιν αἱ εὐχαί μας, εὐχαρίστως θὰ πληρώσωμεν ἡμεῖς ἐπὶ δεκαετίαν διὰ τὰς ἀγελάδας μας τὸν διπλάσιον τοῦ σημερινοῦ φόρον.

5) Νὰ ἐκλεχθῶσι κατὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, ἀνὰ εἰς ὄρεινός καὶ εἰς πεδινὸς τόπος, περιέχων πολλὰ στρέμματα ἐθνικῆς γῆς, καὶ ἰδίως βοσκησίμου, καὶ νὰ προκηρυχθῇ διὰ νόμου, ὅτι ἕκαστος γκαργγκούνης ἢ βλαχοπυμὴν, θέλων νὰ συνοικισθῇ στερεῶς ἐν ἐκάστῳ τῶν τόπων τούτων, θέλει λαμβάνει ἀπὸ τοῦ Κράτους δωρεάν, ἐνὸς μὲν στρέμματος γῆν καὶ τριακοσίας δραχμὰς μετρητάς πρὸς οἰκοδομὴν οἰκίας καὶ κήπου ἐν τῷ συνοικισθησομένῳ χωρίῳ· τριάκοντα δὲ στρέμματα γῆς ἐπίσης δωρεάν κατὰ τὰ περίξ τοῦ χωρίου τούτου μέρη, πρὸς γεωργίαν ἢ κατασκευὴν τεχνιτῶν λειβαδίων.

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὴν δωρουμένην ταύτην γῆν δὲν δύναται οὔτε νὰ ἐκποιήσῃ οὔτε νὰ ὑποθηκεύσῃ ἐπὶ πεντηκονταετίαν ὁ γεννησόμενος ἰδιοκτήτης αὐτῆς.

Υ. Γ. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως ἐπέμψαμεν εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν τὴν ἐξῆς ἀναφοράν.

Πρὸς τὴν Δευτέραν ἐν Ἀθήναις Ἐθνοσυνέλευσιν
τῶν Ἑλλήνων.

Κύριε Πρόεδρε.

Μὴ δυνάμενος νὰ περατώσω πρὸ τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν ἐκτύπωσιν πραγματείας μου τινὸς περὶ τοῦ σπουδαιοτάτου ζητήματος τῶν λειβαδίων, λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ περικλείσω

ἐνταῦθα τὰς τυπογραφικὰς διορθώσεις αὐτῆς. Ἐάν δ' ἐν αὐτῇ εὗρητέ τι, διευκρινίζον τὸ ζήτημα ἢ συντελοῦν πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς εὐημερίας τῆς πατρίδος, διατάξτε, παρακαλῶ, τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῆς πρὸ τῆς συζητήσεως. Ἐπιφυλάττομαι δὲ νὰ προσφέρω μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν εἰς τοὺς Κυρίους Πληρεξουσίου ἀνὰ ἕν ἀντίτυπον. Ὑποσημειοῦμαι μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 μ. μ. τῆς 20 Νοεμβρίου 1863.

Ἀναστ. Ν. Γούδας.

Ὁ δὲ Κύριος Πρόεδρος, ὡς μᾶς ἐβεβαίωσαν πολλοὶ μάρτυρες αὐτόηχοι, εἶπε περίπου τὰ ἑξῆς· ἀό Κ. Γούδας ζητεῖ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως διότι ἔχει μίαν πραγματείαν περὶ λειβαδίων ὑπὸ τὰ πιεστήρια.»

Λυποῦμαι πολὺ διότι ἡλλοιώθη καθ' ὅλοκληρ' ἂν μὲν καὶ πρὸς μεγίστην προσβολὴν τῆς ὑπολήψεώς μου, ἀλλ' ὡς τότε ἐπίστευον ἄνευ πρυθέσεως, ἡ σαφεστάτη ἔννοια τῆς ἀναφορᾶς μου ταύτης.

Περὶ ποτιστικῶν καὶ ποσίμων ὑδάτων ἐν τῇ Ἀττικῇ.

(Ἐκδοσις τρίτη.)

Ἡ παρ' ἀξίαν ἴσως εὐμενῆς ὑποδοχῇ, τῆς ὁποίας ἡξιώθη τὸ περὶ λειβαδίων, κτηνοτροφίας καὶ δενδροφυτείας μικρὸν ἡμῶν φυλλάδιον, καλοκάγαθοί τινες προτροπαὶ φίλων, πρόσθετες δὲ καὶ τὸ ἀξιολάκρυνον ἰῶ ὄντι θέαμα, ὅπερ κατὰ πᾶν θέρος ἦ καὶ κατὰ πᾶσαν σχεδὸν ἡμέραν ἐπαναλαμβάνεται ἐν τῇ κοινωνίᾳ μας, τὸ νὰ βλέπη τις δηλαδὴ ἔνθεν μὲν εἰς τὴν πεδιάδα, πᾶσαν σχεδὸν τὴν φυτικὴν φύσιν πάντοτε σχεδὸν διψῶσαν, ἔνθεν δὲ ἐν τῇ πόλει, ποῦ μὲν γυναῖκας, συνωθουμένας εἰς τ' ἀναβρυτήρια καὶ πολλὰς ὥρας ἐκεῖ παραμενοῦσας, ἵνα πληρώσωσιν ὕδατος τὰ ὑδροφόρα ἀγγεῖά των, ποῦ δὲ ὑπὲρ τας μονομαχοῦντας μὲ τὰς στάμνας εἰς τὰς χεῖρας καὶ διαφιλονεικοῦντας τὴν προτεραιότητα τῆς πληρώσεως αὐτῶν, πάντοτε σχεδὸν μὲ κίνδυνον, ἐνίοτε δὲ καὶ μὲ συντριβὴν, τῶν ἀθῶων τούτων ἀγγείων, καὶ ἀλλαχοῦ τὰ συντρίμματα αὐτῶν, πληροῦντα τὰς ὁδοὺς πάντοτε μὲ ἐλάβη τῶν πολιτῶν, ταῦτα λέγομεν πάντα μᾶς